

динъ въ Испаниѣ да махне конституциѣ-тѣ и да намѣсти напредне-то правление.

1826. Ибраимъ паша отыде съ тяжкѣ войска въ Мореѣ възъ Гръци-ты, които бѣхъ вдигнали главъ, и направи плѣнъ и пожаръ земѣ-тѣ имъ. Султанъ Махмудъ II искорени яничяры-ты въ Турциѣ и нагласи войска като европейскѣ-тѣ.

1827. Англия, Россия и Франция скочихъ да помогнѣтъ на Гръци-ты, и заедно три-тѣ държавы прѣмах-нихъ турскѣ-тѣ флотъ при Наваринъ.

1828—1829. Французка войска испжди Ибрахимъ паша отъ Мореѣ. Русский царь Николай I вдигна бой съ Турциѣ. Русский генералъ Дибичъ прѣминъ Старъ-Планинъ, а Паскевичъ влѣзе въ Азиатскѣ Турциѣ. На Одринскій миръ съ Россіѣ Султанъ-тѣ припозна Гръциѣ за слободно царство. Султанъ-тѣ сѣще така припозна и самоуправление-то на Сърбско-то княжество (слѣдъ много пѣти вдиганіе главъ Сърбе-ти сръщо Турско-то пра вительство).

Въ Англиѣ, на врѣмя-то на царъ Георга IV, станъ бунъ въ Ирландиѣ, и тая буна направи да добыять католици-ти еднаквы правдины съ протестанты-ты.

1830. Французи-ти завоювахъ Алжиръ. Июлска буна въ Парижъ: *Карлъ X*, братъ и наслѣдникъ на Людовика XVIII, быде испжденъ отъ Франциѣ, а на прѣстола турихъ Орлеанскій херцогъ *Людовика Филиппа*, отъ Бурбонскій родъ.

Белгийци-ти, като видѣхъ въ Франциѣ че избухна Июлска-та буна, и тии вдигихъ главъ сръщо Холландскій царскій родъ, отдѣлихъ ся отъ Холландиѣ и си нагласихъ особнѣ държавъ. Размирици въ Германиѣ, Италиѣ и Швейцариѣ. Буна въ Полско-то царство. На другъ-тѣ години быде потѣпкана.

1832. Въ Англиѣ, на врѣмя-то на *Вилхелма IV* (братъ и наслѣдникъ на Георга IV) слѣдъ трайнѣ борбѣ отъ партии, станъ съвършена „парламентска реформа“: много мѣста испаднихъ, та изгубихъ правдины-ты си да пращатъ прѣдставители въ парламента, и